

BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL
RÖD UNGDOM

Nr 5. 1974

MELD DEG PÅ

SOMMERLEIR

Vi stilte tidlig i år et mål om at et flertall av medlemmene i Rød Ungdom skulle være påmeldt på sommerleire innen 1-mai. Det ser nå ut til at dette vil falle helt i fisk og mye færre en 2/3 har utfyllt påmeldingsskjemane!.

Kamerater! Dette er en alvorlig svakhet! Vi veit at sommerleirene har en viktig politisk betydning for ungdommens kamp for bedre kår og at de betyr en styrke for Rød Ungdom som kamp organisasjon. Gjennom alle de åra m-l bevegelsen har hatt sommerleire, har svært viktige politiske diskusjoner vært tatt opp-diskusjoner som har styrka folks bevissthet på en rekke områder og som har bidratt til at organisasjonen har stått sammen som en knytteneve i forskjellige kamp-situasjoner.

Tjener vi folket ved å ta med oss bra venner til solkysten i Italia eller tjener vi folket ved å mobilisere disse vennene til sommerleirene våre?

Vi som er i Rød Ungdom har en stor oppgave i å mobilisere så mange som mulig til sommerleirene i år. Og det må vi begynne med nå. Vi må ta for oss en og en, diskutere leirene med dem, få dem til å planlegge sommeren med tanke på at de skal på leir, og vi må få dem til å melde seg på leirene så fort som mulig. Vi må ikke tro at løpeseddel og plakater gjør jobben for oss aleine. Vi må drive systematisk mobilisering. Vi må jobbe etter parolen: FÅ MED DEG EN PÅ SOMMERLEIR.

Vi må arrangere Røde arrangementer der vi tar opp sommerleirene, hytteturer, fester, lage sketsjer osv. osv.

Kamerater! La oss ta dette som en kampoopp-gave i tida fram til sommerleirene. La oss lage en virkelig stor massebevegelse på sommerleirmobiliseringa og la oss vise at vi kan få med tusener av Norske ungdommer på leirene våre."

En som arbeider med sommerleirene.

OM MOBILISERING TIL SOMMERLEIR

I år er det diskusjonen om Rød Ungdoms arbeidsprogram som er den viktigste. Det er av avgjørende betydning at så mange som mulig bidrar til at vi får et skikkelig arbeidsprogram som virkelig kan representere hva vi i all hovedsak står for.

Noen medlemmer, særlig de som ikke har vært på leir før, tror at det er et offer å dra på leir. Jeg vil heller si det slik: Det er en uhyggelig bra sak at vi har sommerleir, at så mange bra folk får oppleve å dra på leir. Vi skal være stolte av å være med å sette igang en så viktig politisk diskusjon som vi skal ha i år!

Kamerater! Vi holder på å gjøre Rød Ungdom til en slagkraftig masseorganisasjon. Vi skal hive oss ut i kamper og lede ungdommen opprør mot monopolkapitalen i Norge. Vi har en svært viktig oppgave å gjennomføre. Hver enkelt av oss har ansvar for å yte vårt beste. Alt vi gjør, skal vi gjøre ut fra linja om å tjene folket.

SOMMERLEIRMATERIELL.

Følgende materiell om sommerleirene blir klart i be-gynnelsen av mai, og kan bestilles (ring eller skriv) fra Rød Ungdom-kontoret.

- løpeseddel
- plakat
- lysbilder fra tidligere sommerleire (kan lånes. Bruk dem på røde fester og sammenkomster for folk som dere prøver å få med på leir.)

Den viktigste diskusjonen på leirene kommer til å være om arbeidsprogrammet til Rød Ungdom. Diskusjonen vil dreie seg både om prinsippene for arbeidsprogrammet, vårt syn på interessekampen, hvordan den må føres o.l. og om parolene og om kampoopp-gavene for de ulike områdene. Vi tar ikke dette grundigere opp her nå. Det står mye om arbeidsprogram-diskusjonen andre steder i bladet, det kommer mere stoff i neste nummer.

Red.

KINA

DELEGASJON TIL KINA.

Folkerepublikken Kina har invitert Rød Ungdom til å sende en delegasjon til Kina i mai/juni. Delegasjonen skal ledes av Helge Ø.

Invitasjonen er en flott anledning til å studere og lære av de kinesiske kommunistene og massenes kamp. Delegasjonen vil legge særlig vekt på å sette seg inn i kommunistisk ungdomsarbeid og den pågående ideologiske kampanjen mot Lin Piao og Konfusius. Resultatene vil utvilsomt bidra til å styrke og inspirere Rød Ungdom, spre bedre kjennskap om Kina blant norsk ungdom, og styrke den kameratslige forbindelse mellom Kinas Kommunistiske Parti og m-l bevegelsen i Norge.

Klassekampen og Røde Garde vil bringe mer stoff om delegasjonsreisen i mai, og det er tenkt at det nummeret av Røde Garde som kommer til sommerleirene skal inneholde mye stoff fra reisa.

Til høsten vil det bli aktuelt med interne og åpne møter med lysbilder og foredrag fra turen.

STUDIEMÖTE

DISKUSJONSOPPLEGG FOR MEDLEMSMÖTET OM DEMOKRATISK SENTRALISME.

I følge vårplanen er alle pålagt å ha et møte om demokratisk sentralisme før sommeren. Møtet er begynnelsen av lagas Landsmøteforberedelser, og alle må derfor gjennomføre det. Diskusjonen skal i første rekke rettes inn på forslaget til nye vedtekter for Rød Ungdom.

Spørsmål:

1. Hva er demokratisk sentralisme? Skal Rød Ungdom bygge på demokratisk sentralisme? Diskuter ut ifra lokale erfaringer og hele organisasjonens arbeid hvordan den demokratiske sentralismen har fungert/fungerer. 2. Diskuter de sakene i vedtektsforslaget det er mest uenighet/usikkerhet på. Legg vekt på avsnittene om medlemsskap. (§2, 4, 5) "eksklusjonsparagrafen", ledende organers direktivrett, og avsnittet om fraksjonisme.

Konsentrer dere om politiske motsetninger framfor formuleringer og skjønnhetsfeil. Send innlegg fra diskusjonene, endringsforslag osv. til Bolsjevik.

Forberedelsen:

Obligatorisk: Vedtektsforslaget

(siste Bolsjevik)

Tillegg: Vidregående studiesirkel, møtet om demokratisk sentralisme. Forslag til sitatstudier: S. 222, 350, 351 (nye sitatboka)

LEDER:

Raud Ungdom har som dei fleste sikkert veit ein intern diskusjonsavis, spørsmålet er berre om ho fungerer bra nok, og eventuelt kva tiltak som bør setjast i verk for å betra ho.

Bolsjevik har tre viktige oppgåver:

1. Ho skal informera om viktige arbeidsoppgåver i organisasjonen framover, vera eit talerøyr for Sentralstyret. På den måten fungerer avisa som ei rettesnor for arbeidet i organisasjonen kva saker som er viktig no etc.

2. Bolsjevik skal vera eit bindeledd laga i mellom, der positive og negative røynslar i arbeidet vert lagt fram. Dette lettar arbeidet for laga, og styrker demokratiet og slagkrafta i organisasjonen.

3. Avisa er eit talerøyr for medlemmane, der tusen idear skal blomstra. Det er mange stridsemne innan Raud Ungdom, og alle bør nytta høve til å koma med sine synspunkt i saker som vedkjern Raud Ungdom.

Ut i frå dette kan ein lesa at Bolsjevik er ei svært viktig ledd i Raud Ungdom sitt arbeid.

Derfor bør ein leggja stor vekt på å styrke denne ledden. Korleis er stoda i dag?

Eg vil ta det punktvis i same rekkefølgje som ovanfor.

1. Bolsjevik fungerer bra som ei rettesnor i arbeidet. Spørsmålet er berre korleis medlemmane nyttar seg av ho lokalt. Er avisa ei praktisk rettesnor i studiane og arbeidet ellers, eller er det slik at ein berre les ho? Målsetjinga med avisa må vera at ho vert eit slagkraftig og godt våpen i det daglege arbeidet. Teori aleine er ikkje nok, han må sameinast med praksis.

Bindeledd laga i mellom.

2. Bolsjevik sin funksjon deler seg her i to.

1. Røynslar fra store og viktige kampar rundt om i landet.

2. Distriktsmessig fordeling av innlegga.

Til det fyrste punktet kan ein berre at Bolsjevik har fungert dårleg som formidler av positive og negative røynslar i den daglege kampen. Eg kan nemna saker som reformgymnasstreikane på Katta i Oslo, og på Finsnes der dei streika i 6 dagar. Begge to er framskredne døme innan elevkampen og røynslene detra er viktige for arbeidet framover med Libertasaksjon i Sogndal, som ikkje berre er ei lokal sak, men tvertom ei sak som vedkjern heile landet. Røynslene i Sogndal er svært viktige for kampen mot Libertas og reaksjonen i tida som kjem.

Når det gjeld det andre punktet så er det svært viktig av mange grunnar. Eg vil berre nemna at i dag er det i hovudsak folk frå byar som skriv i Bolsjevik. Dei har sine problem, vi ute i distrikta har våre. Dersom vi ikkje skriv inn og får diskutert problema våre vil vi berre stanga hovudet mot vegg. Raud Ungdom har hatt stor framgang i distrikta, og stoda er ofte sams for desse laga. (Skulesentra)

Talerøyr for medlemmane

3. Vi veit at det finst ulikt syn på mange saker innan Raud Ungdom, men debatten i Bolsjevik er lite utvikla på dette området. Vi er ein demokratisk organisasjon. Alle har rett og plikt til å koma med saker dei er usåme i eller meinar bør utviklast. Utan diskusjon får vi ikkje nokon verkaleg ein-skap, og arbeidet vårt vert undergrave. Dette er vi som kommunis-ter ikkje interesert i, difor bør Bolsjevik venta ei retteleg slagmark der usemja kan løysast på kameratsleg vis ved hjelp av ord. Difor bør du gripa pennen fatt og senda ditt bidrag til Bolsjevik. Styrk demokratiet og slagkrafta i Raud Ungdom.

Ein lesar.

INNHold:

Side 2. Sommerleir.

Side 3. Leder.

Side 4. Økonomikampanjen. Studier.

Side 7. Skolespalte.

Side 11. Landsmøtet.

Side 13. Debatt.

Side 16. Sommerside.

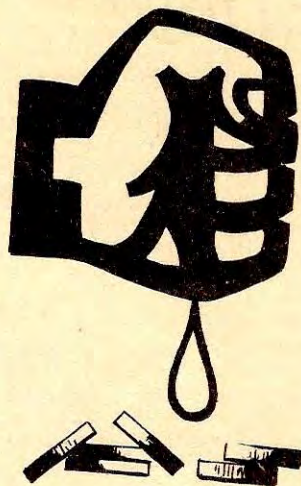

KRAFTTAK GIR RESULTATER.

Kamerater, økonomikampanjen nærmer seg nå avslutningen. Målet vi stilte i januar var 75000 til Rød Ungdoms kampfond til 1-mai. "Når dette skrives er det to uker igjen til 1-mai, og det totalt samla beløpet er nå passert 50000. På tross av hektisk mobilisering til 1-mai togene, tror vi at laga vil være i stand til å betale inn det meste av det som mangler innen fristen.

MEN YTTERLIGE INNSATS
MÅ TIL.

Men som det går fram av fylkesoversikten så er det mye som står igjen i del steder. Ingen må puste letta ut når vi passerer 75000, visst de ikke sjøl har oppfylt sin målsetning. KAMPANJEN fortsetter til alle fylker har nådd 100%. Grunner til dette ligeer sjølsagt i økonomikampanjens karakter. Det viktigste er ikke først å fremst å skaffe en gitt sum penger på kort sikt. Rød Ungdoms økonomi befinner seg ikke i noen krisesituasjon. Derimot er innsam

PLANER FRAMOVER.

I juni-nummeret av Bolsjevik kommer vi tilbake med en grundig oppsummering av kampanjen. Vi skal prøve å få fram depolitiske styrkene og svakhetene som vi finner i økonomiarbeidet vårt, og bringe videre erfaringer som er gjort i vår. Dessuten skal vi streke

ÖKONOMIKAMPANJEN

linga et nøkkelledd i den kampanjen vi har satt i gang for å oppprioritere økonomiarbeidet. Kjerna i kampanjen er politisk: Den er retta mot borgerlig og revisjonistisk innflytelse over økonomiarbeidet vårt, og for en revolusjonær sjølberga organisasjon. Derfor er det en prinsipp sak at hele organisasjonen skal oppfylle måla sine. I en kommunistisk organisasjon kan vi aldri tillate at noen få drar hele lasset.

opp planene for økonomiarbeidet framover. Sentralt i disse kommer blant annet sommerjobbinga til medlemmene til å stå. Her har alle revolusjonære virkelig en mulighet til å gi en dagslønn til Rød Ungdom. Det må være målet vårt at alle medlemmer kommer til å føle det som en revolusjonær plikt.

Til slutt, enda en gang: kampanjen er ikke avslutta. Alle lag må ta grep om å oppfylle målsettingene raskt. Andre lag og enkeltmedlemmer som alt har oppfylt måla, har også rett til å sende inn flere penger.

Grav i lommene send inn.
LA OSS FÅ EN AVSLUTNING PÅ
ØKONOMIKAMPANJEN SOM ER
RØD UNGDOM VERDIG!

Økonomiutvalget.

Av de stedene som ble "hengt ut" i forrige nummer fordi de hadde gjort dårlig arbeid med innsamlinga har nå Trondheim oppfylt målet 100%. Oslo, Bergen og Tromsø har også tatt seg opp, mens Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fremdeles henger igjen.

Om partiet og
enhetsfronten

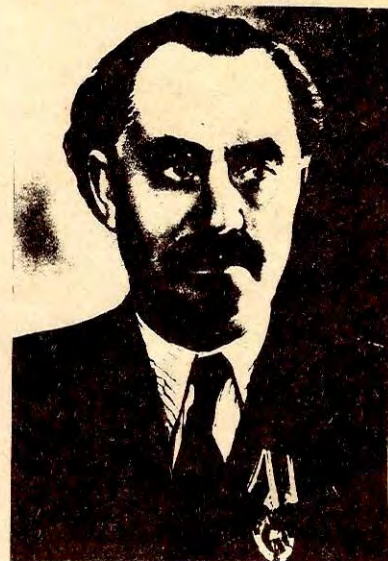
I den seinere tida har det skjedd en kraftig radikaliseringsprosess, må nok EEC-kampen sies å ha vært en forløpende faktor.

En kunne begynne å se hvem som var fiende og hvem som var venn. Troen på at det nytta å kjempe, og at vi enhetlig kunne oppnå store ting, begynte å bli merkbare. Ut i fra dette vokste kravet om enhet. Dette var et krav som kom fra massen ut i fra et følbart behov.

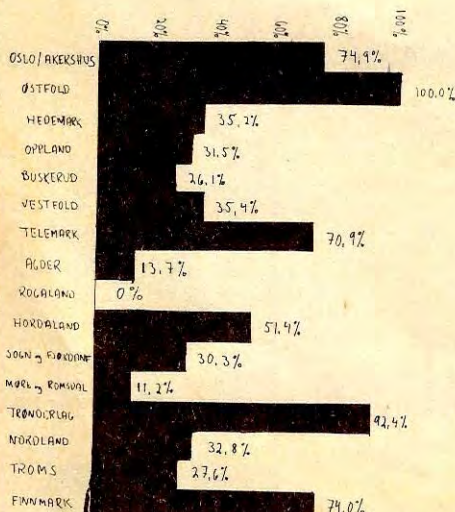
Var det slik at folk ønska seg et nytt parti, f.eks. SV? Eller ønska folk seg en enhetsfront hvor alle kunne forenes i kampen for å stoppe den forveringa som stadig tiltok? Jeg tror det siste, og klart kan det vel sees ved å vise til alle de forskjellige typer komiteer som ble danna for å vinne kampen.

I tillegg til Folkebevegelsen var Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid, (AKMED), bustadskomiteer, uavhengige kvinnekomiteer, ungdomskomiteer, uavhengige bedriftskomiteer og samarbeidskomiteer mellom Folkebevegelsen og AKMED.

Det var dette som var enhetsfronten, og dette var disse komiteers samlede styrke som vant i kampen mot EEC-imperialismens forsøk på å underlegge seg NORGE.

DIMITROV

"Vi vil arbeide for en brei enhetsfront for det arbeidende folks interesser. Vi vil støtte alt samarbeid som tjener det arbeidende folket og retter seg mot klassefienden". (PARTIBOKA AKP(m-l) side 79). Det var ei linje som vi fulgte da og som vi må følge i all form for enhetsarbeid.

ENHETSFRONT I DAG?

Monopolkapitalen er ikke betydelig svekka fordi om vi vant i et "slag"

Ved å se på de kampene som er i dag: Kvinnekamp, lønnskamp, interessekamp, skolekamp osv., så ser vi at det på alle områder er mulig å danne breie fronter, under paroler om å forene alle som lar seg forene.

HVEM BESTÅR ENHETSFRONTEN AV?

Enhetsfronten består først og fremst av de progressive i arbeiderklassen (i den nåværende situasjon vil det

istiske-leninistiske revolusjonære teori og som er av marxistisk-leninistisk revolusjonær type, er det umulig å lede arbeiderklassen og de brede folkemassene i kampen for å knuse imperialismen og dens lakeier".

Vi har et slikt parti i dag, Arbeidernes Kommunistparti (m-l). Det er et resultat av ei riktig linje og en riktig politikk i kampen for dagskrava, interessekampen og i forsvar for arbeiderklassens interesser.

SV's MASSEPARTI.

SV er et parti på venstre sida i norsk politikk, men ikke et revolusjonært parti grunnlagt på marx-

ismen-leninismen Mao-Tsetungs tenkning.

Dette fører lett til vakling i praksis, og det gjelder også i spørsmålet om enhetsfronten. Idéene om et "masseparti" som et samlet uttrykk både for partiet og fronten er å forveksle parti og front, noe som gir seg utslag både i feilaktig partitype og i feilaktig frontpolitikk, fordi skillet parti-front oppheves og glir over i hverandre. Partiets rolle som "arbeiderklassens bevisste fortropp" undergraves. Se bare på SV's halehengspolitikk i det anti-imperialistiske arbeidet 10. des. i fjor! Kvinnefronten (KF), hvor de mener at fronten skal være sosialistisk eller, for å bruke Hilde Vogt's ord: "Som sosialist - som kvinnefronten - som fagorganisert - ser jeg ikke kampen tjent med at 1. mai gis et politisk innhold tilpasset høyre-kvinner". (Sagt av Hilde Vogt, medlem av SV - en organisasjon som i disse dager har gått med på enhet 1. mai med DNA/LO-toppen).

I den diskusjonen om Kvinnefronten var det tydelig å se at de rotet i spørsmålet parti-front. For dem var partiets politikk lik frontens politikk.

Vårt syn på enhetsfronten er helt klart! Ikke noe enkelt parti kan erstatte enhetsfronten. Partier som tar riktig standpunkter i saker som gjelder forkets interesser, bør

samarbeide om slike saker. Vårt parti er uenig med de andre partiene i mange spørsmål, men vi vil ikke la det hindre oss i å samarbeide om saker der vi er enige. (Partiboka AKP(m-l) side 79). Dette mener vi er en riktig politikk ikke bare i teorien men også i praksis.

mot dem i kampen mot EEC.

Så lenge monopolkapitalen har fotfeste i NORGE, eller i andre land, vil de prøve å undertrykke arbeiderklassen og hindre arbeiderklassen i et hvert forsøk på å reise seg i kamp for å kvitte seg med det kapitalistiske åket.

Monopolkapitalen vil bruke alle midler for å holde arbeiderklassen

tilbake. Militærapparatet - voldsapparatet er et av midlene.

Wintex 73, FIRM SAND, Good Heart, forsvarsøvelser ledet av NATO og det norske offiserskorpset, stempler aktive fagforeningsfolk og NATO-motstandere som sansynlige landssvikere. Det er dette generalene på Kolsos kaller

en øvelse mot pro-sovjetiske femtekolonister i NORGE. Vi kaller øvelsene et forsøk på kupp! Vi veit at borgerskapet trener på dette, ikke for at det er en slik situasjon i dag, men de veit like godt som oss at det vil komme en slik dag.

omfatte alle partier til venstre for DNA).

II De mest aktive fagforeningene.

III De mest progressive kvinneorganisasjonene.

IV Ungdomsorganisasjonene til de forannevnte partier.

Denne proletariske enhetsfronten vil utgjøre den ledende krafta i kampen mot monopolkapitalen/imperialismen og i kraft av sin aktivitet og sine resultater, trekke til seg sine naturlige allierte innen småborgerskapet, i første rekke småbrukere og fiskere.

TRENGER VI ET KOMMUNISTISK PARTI?

Vi må ikke forveksle enhetsfronten og partiets oppgaver.

Et masseparti eller en enhetsfront kan ikke lede arbeiderklassen i kampen for å vinne sosialismen. Som MAO sier: "Skal det bli noen revolusjon må det finnes et revolusjonært parti. Uten et revolusjonært parti som bygger på den marx-

SKOLE- SPALTE

RÖD UNGDOM og GYMNASKAMPEN

I skoleåret 73/74 har elevene vært ute i landsomfattende streiker 2 ganger. På flere skoler har det vært flere dagers streik. Elevbevegelsen har vunnet delseire over KUD. Dette viser klart at elevbevegelsen og NGS har gått fram. Mistilliten til staten og kampviljen blant elevene er stor.

På de fleste skolene har også m-l'erne vært i ledelsen over aksjonene. Men hvordan er forholdet mellom Rød Ungdom og elevbevegelsen? Har vi blitt styrka ved gymnaskampene? Har vi fått ut våre linjer og markert oss som m-l'ere, eller har vi drukna i fronten? Har vi rekrutert? Har Rød Ungdom fått økt tillit og støtte fra gymnasiastene?

Såvidt jeg kan se, er svarene nedslående på de fleste av disse spørsmålene. På mange steder har man sett det som en fare for elevfronten å komme med m-l-propaganda. Vi har i svært liten grad rekrutert på elevkampene. Vi har drukna i fronten! På mange steder har dette gitt seg utslag ved delegat-valget til NGS-landsmøte.

Årsakene til dette tror jeg i

hovedsak ligger i vårt manglende organisatoriske grep om gymnaskampen. Rød Ungdommere har markert seg som enkeltpersoner, ikke som en organisasjon i gymnaskampen. Smålagene har ikke fungert kollektivt. Enda viktigere: storstyrene har ikke hatt grep om gymnaskampen! Storstyrene skal lede smålagene, d.v.s. at de også skal lede Rød Ungdoms arbeid på den lokale skole. Storstyrene burde studere de konkrete framstøtta, KUDs taktikk, mulighetene og opplegg for aksjon, oppsummere aksjonen osv. Dette har de stort sett ikke gjort.

Slik har vårt forhold til gymnaskampen blitt altfor flytende. Det har ikke vært noen kontinuitet i gymnaskampen, det politiske nivået i elevbevegelsen er ikke vesentlig hevet. Derfor må vi nå ta grep om gymnaskampen. Storstyrene må lede arbeidet på skolene, og

GYMNASUTVALGET OPPRETTA!

Arbeidsutvalget i Sentralstyret har oppretta Rød Ungdoms gymnassutvalg og gitt det mandat: "Gymnassutvalget i Rød Ungdom er oppnevnt av og underlagt Sentralstyret som leder kampen gjennom Organisasjonskomiteen og distriktstyrene. Gymnassutvalget har til oppgave å diskutere og utvikle Rød Ungdoms politikk på gymnassene og komme fram til tiltak, f.eks. ulike initiativ i interessekampen, skolekonferanser eller forslag til studier for gymnassaga. De viktigste av disse behandles i Rød Ungdoms ledende organer som setter dem ut i livet. Gymnassutvalget har mandat til å lede fraksjoner i NGS og IKG's (Interesseorganisasjon for kombinerte grunnkurs) sentralutvalg og landssyre

allerede i dette nummer av Bolsjevik (under egen spalte), så hiv dere på! Viktigst er det at vi setter vår politiske linje ut i praksis og stiller oss i spissen for interessekampen, stiller til valg til tillitsmann og elevrådsforbunden. Et offentlig gymnassutvalg krever altså større innsats av hele forbundet.

BRUK BOLSJEVIK

Hittil har det vært alt for få erfaringer og for lite debatt. Dette er mildt sagt merkelig når det vært ialt 2 landsomfattende og 3 mindre streiker på gymnassene, når mange medlemmer jobber innafor NGS' organer. Det kommer til å bli enda mer merkelig om det ikke kommer innlegg om arbeidsprogrammet for skolen.

GYMNASUTVALGET

Gymnassutvalget er forplikta til å holde seg underretta om departementets og statens planer og utspill og det som foregår i NGS og IKG lokalt og sentralt!

Dette er et uttrykk for styrke på gymnassene og at vi har en mer konkret politikk for gymnasiastenes interessekamp og deres organisasjon NGS. Utvalget er blant annet et resultat av den høye prioriteringa av gymnassene-kort sagt: Utvalget betyr et skritt framover for gymnaskampen!

DISKUTER ARBEIDSPROGRAMMET.

Men vi kan verken utforme en politikk eller sette den ut i livet aleine. En slik politikk vil ikke si en eneste seier for elevene. Derfor-kamerater kreves det nå av lag og medlemmer på skolene, styrene og distriktstyrene: Erfaringene fra kampene på skolene oppsummeres og bringes videre. Dessuten kreves det stor aktivitet i å diskutere arbeidsprogrammet for skolene. Diskusjonen starter

Skolespalta er til for å brukes! Vi mener følgende saker er viktige å diskutere nå:

1. Erfaringer og problemer fra aksjonene i år.
2. Erfaringer og synspunkter på NGS' utvikling og vårt arbeid der.
3. Utvikling av arbeidsprogrammet om gymnasslova.
4. Er den økonomiske eller den ideologiske kampen viktigst på gymnassa.

Hva blir brennpunktet for statens framstøt til høsten?

Kamerater, sett i gang og skriv!

Kameratslig hilsen
Gymnassutvalget

smålagene bør drive interessearbeidet kollektivt. Ikke deleger arbeid bort gymnaskampen bort til interessekampansvarlig! Interessekampen er det viktigste vi gjør. Hele laget har ansvar. Ansvarlig-ditt/ansvarlig-datt er en teknisk måte å drive politikk på. La oss drive gymnaskampen på en politisk måte!

KUNNSKAPS — NIVÅET

OM KUNNSKAPSNIVÅET I ELEVBEVEGELSEN

På tross av at vi i år har vært ute i to landsomfattende streiker og en reformgymnasstreik, er det et faktum at bare en håndfull med elever i elevbevegelsen virkelig kan underbygge våre påstander om gymnasloven. Det er et faktum at sjøl disse, ikke 100% greir denne oppgaven, og at vi (m-lere i NGS) tildels må tilegne oss våre kunnskaper fra SFU'ere.

Kunnskapsnivået blant massene er viktig når skaer trekker i langdrag, nettopp for å ha klarhet i hva som skjer. Det motsatte har vi klare eksempler på at fører til forvirring og pessimisme blant mas-

sene (jfr. delegeringen av 30-t-avgjørelsen).

Kunnskapsnivået er helt avgjørende i skjerpa kamper hvor skolebyråkratene påstår at NGS ljuger. Det ville f.eks. være svært å kvele en aksjon mot gymnasloven på en skole, hvis en rektor eller inspektør hevda at grunnlaget for aksjonen var feilaktig, og ba aksjonskomiteen dokumentere det, og aksjonskomiteen overhode ikke kunne dette. Resultatet ville være mistillit til aksjonskomiteen og NGS, nedstemmelse av aksjonen, tillit til rektor og departement, og at folk muligens tok direkte elevfiendtlige standpunkter.

Ikke nok med det. I elevkampen skal vi kommunister ha en skikkelig linje. Denn linja skal være marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning anvendt på de konkrete forholda. Dersom vi ikke har skik-

MLU

MLU (en liten Hovden-ungdomsorganisasjon utafor Oslo).

"MLUs viktigste oppgave på skolene er å kjempe mot den borgerlige indoktrineringen fordi det er klassesamarbeidsideologien som gjennomsyrrer hele undervisninga. Dette synet står i motsetning til AKP/RU og gruppe-ringene rundt SV. Disse hevder at det viktigste er å føre elevkamp, drive med elevsaker og interessekamp for elever fra alle samfunsklassen.

MLU innstiller seg istedet på å dra til seg proletær ungdom og bekjempe borgerungdommen. Når det gjelder småborgerskaps og mellomlagenes ungdom er vår linje å få over den progressive delen av disse til proletariatets standpunkt og isolere og bekjempe den delen som forfekter borgerskaps og småborgerskaps

kelige kunnskaper om de konkrete forholda, blir resultatet at linja er mer eller mindre feilaktig, og at vi ikke kan begrunne den skikkelig. Dersom heller ikke et tilstrekkelig antall kommunister kjenner til grunnlaget for vår linje, vil de dessuten ikke være istand til å føre den ut i livet på en skikkelig måte. Alt dette svekker vår innflytelse, som er avgjørende for elevbevegelsens utvikling.

Spørsmålet om kunnskapsnivået er spesielt viktig akkurat nå, for-

di vi gjennom de kampene vi har ført fram, ikke på en tilsvarende måte har greid å høyne kunnskapsnivået i hele elevbevegelsen, og fordi det dermed har oppstått motsigelser mellom det nivået kampen føres på og kunnskapsnivået (3. april: 30 000 i streik mot gymnasloven). For oss kommunister finnes det bare en måte å løse denne motsigelsen på: Sette oss skikkelig inn i gymnasloven, gå systematisk igjennom alle de påstandene vi fører ut om gymnasloven, og kontrollere at vi kan begrunne dem. Den fin metode for å kontrollere grunngrunnelsen, er å føre den ut overfor lærere f.eks., som veit endel om skolepolitikk. Vi bør spre diskusjonen om vår

linje i elevkampen, fra bare å ha omfatta gymnasutvalget, landsstyre folka og endel andre til å omfatte alla gymnaslaga, og vi bør deretter føre politikken ut til massene på hver enkelt skole, med skikkelig begrunnelse.

Ole B

ideer og interesser. Ut fra dette sier det seg sjøl at MLU stort sett ikke støtter NGS". (fra Ungkommunisten)

Dette er venstreopportunistenes syn på interessekampen. Det holder imidlertid ikke å avise dette bare i ord. Vi må nøye vår egen praksis og se om vi har MLU-feil.

- Stiller vi til tillitsmenn og elevrådsformenn, eller synes vi det er byråkratisk. Mye morsommere å jobbe i en aksjonskomite utenfor elvrådet. Jobber vi i NGSs Duer?

- Tar vi opp elevenes nære interesser og stiller oss i spissen for streikne arrangert av NGS eller driver vi bare med studie-sirkler og ideologisk kamp mot læreøkene? Hva er i realiteten hovedoppgave?

AVVIS MLU GJENNOM PRAKSIS

VI I BOLJSJEVIK-REDAKSJONEN

har vanskeligheter med å finne gode tegninger og bilder til skolestoffet. Derfor hadde det vært fint om folk sendte inn til oss egne tegninger og lokale bilder. Tegningene må være på helt hvitt papir og med svart tusj slik at kontrastene svart/hvitt er sterkest mulig. Tegn bare på en side av papiret!

Arbeidet med delegatvalgene til NGS har avslørt feil i politikken og taktikken vår. Endel unødvendige feil som gjorde at vi tapte en del plasser vi hadde regnet med "sikre" delegater. Jeg skal skissere hva jeg mener dette skyldes.

DE REAKSJONÆRE/KONTRA VÅR STYRKE. FORHOLDENE PÅ SKOLENE.

De reaksjonære (Unge Høyre o.l.) var på flere skoler sterkere enn vi hadde regnet med på forhånd. Enkelte steder hadde vi overvurdert vår egen styrke. Medlemmer på enkelte skoler hadde liten kamperfaring. Mange allmanamøter var det kort tid på. Dette gjorde at det ble

ERFARINGER MED NGS VALGENE

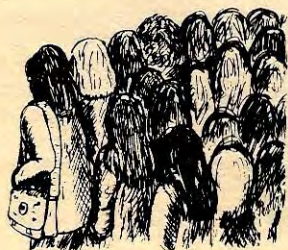
liten tid til å diskutere politikken noe som gjorde det lettere for nye valg. Men de viktigste feilene finner vi hos oss sjøl, for jeg mener: med skikkelig arbeid kunne vi vunnet flere steder, og bidratt til å heve elevenes politiske nivå.

Feil i politikken.

Sjøl om den politikken vi stilte på i hovedsak var god og riktig, (Sogndal-oppropet) inneholdt det for lite konkret om rettningslinjer for NGS' videre arbeid. Dette ble korrigert til landsmøtet, men da var valgene alt over.

Vårt grep om den politiske linja. Jeg har slått fast at vi hadde i all hovedsak en riktig linje for elevenes kamp, men, sjøl hadde vi ikke nok grep om den. Noe jeg mener skyldes for liten diskusjon på politikken blant gymnasedlemmene. Likevel mener jeg at den viktigste feilen kom til uttrykk når vi skulle kjøre, ut den politiske linja, nemlig svak masselinje.

"FOLKET OG BARE FOLKET ER DEN DRIVKRAFT SOM LAGER VERDENS HISTORIEN".

Masselinjen.

Masselinjene ikke en "fiks taktikk" som m-l bevegelsen bruker når vi trenger ungdommens støtte. Den er en del av den kommunistiske ideologien. Masselinjen må gjennom syre arbeidet vårt. "Det er bare folket som lager verdenshistorien" står fullstendig i motsrid til ideen om at "Det er kjendisene og de som er store i kjeften" som fikser ting. Ved valgene til landsmøtet betød det å praktisere masselinje bl.a. -La elevene på skolene få kjennskap til gymnaspolitikken vår ved personlige diskusjoner, salg av Røde Garde og knytte kontakter. -Ta utgangspunkt i elevenes behov og ønsker, stille oss konsekvent i spissen for ei riktig linje og mobilisere til støtte. -Lage front med sympatisører og elever som står på kamplinjen for å gå sammen om bra kandidat til landsmøte, sammen forberede innlegg til allmannamøte som skal velge. Mobilisere flere enn bare m-l ertil å holde innlegg til støtte for riktig kandidat og politikk. -Innse og ta konsekvensen av at det hjelper lite å ha en "populær" og "sikker" kandidat, dersom ikke elevene er mobilisert til støtte

for den politikken som han/hun står for.

- "Massene på et gitt sted er som regel sammensatt av tre kategorier: de forholdsvis aktive, de mellomliggende og de forholdsvis tilbaketrukkede. Lederne (gymnasiastene i Rød Ungdom) må derfor være dyktige til å samle det lille antall aktive elementer rundt ledelsen og med støtte i dem heve aktiviteten hos de mellomliggende og vinne de tilbaketrukkede elementer over til seg". MAO. Denne erfaringen som kineserne har høstet, må vi ikke nøle et øyeblikk med å ta i bruk. Raskt knytte til oss de mest framskredne elevene på skolen og trekke dem med i en riktig politikk og til kamp for den. (se avsnittet med å danne front) De stedene masselinja ble praktisert, politikken vår kom ut og elevene ble mobilisert på den, fikk vi gode resultater. Hevet elevenes politiske nivå og knyttet kontakter. Jeg skal nevne noen eksempler der masselinja ikke ble praktisert.

På en skole mente laget de hadde en skråsikker kandidat. Den dagen valget skulle finne sted ble kandidaten sjuk. De andre regnet med at hun/han var sjølsagt seierherre, hadde unnlatt å spre politikken kandidaten stilte på hadde unnlatt å forberede innlegg sammen med sympatisører på forhånd, til sjunde og sist unnlot de å sikre at det var noen som helt sikkert ville forsvare kandidaturet. Dette gjorde det lett for en opportunist å skrike opp om at kandidaten ikke var så "flink å snakke for seg osv." og klarte å

OFFENSIV KAMP I GYMNASSET.

offensiv kamp er lik kamp for forbedring av skolen. defensiv kamp er lik kamp mot forverring av skolen. KUD er lik Kirke og undervisningsdepartementet.

OFFENSIV

Den deffensive kampen mot innføring av 30-timers uka har vært hovedoppgaven i gymnaskampen i høst. Dette har vært riktig fordi 30-timers uke vil medføre en voldsom forverring for gymnasiastene. Men når vi ikke har noe konkret angrep fra KUD å kjempe mot, kan vi oppnå mer ved å føre en offensiv kamp, enn ved å forberede kampen mot angrep vi venter fra KUD skal komme med. For at vi skal kunne føre en slik kamp, må vi utvikle en politikk på de forskjellige kampsakene. Eksempler på offensive kampsaker, er det NGS-ledelsen (særlig Norheim og Sivert) rota med kampen mot 30-timers uke. (Fagplaner, evaluering sekkebevilgning, skoledemokrati osv.)

SKOLEDEMOKRATI

Skoledemokrati vil si at lærere og elever har samme rettigheter og at et allmannamøte (A-møte) er skolen høyeste organ. Dette betyr i praksis f.eks. at klassen bestemmer hvilke deler av pensum læreren skal gjennomgå, og hvor fort han/hun skal gå fram. Timeplanen må settes opp utfra elevenes ønsker om

snu stemningen blandt elevene. Sjølsagt tapte kandidaten.

På en skole sto både reaksjonære og opportunistene sterkt. Med organiserte fraksjoner. De røde ungdommene hadde unnlatt å danne front å forbedre politiske innlegg sammen med sympatisører på forhånd. Noe som førte til at det bare var et par m-l'ere som sto og forsvarte politikken vår. Elevene oppfattet det hele som et indre oppgjør mellom UH, SVU og oss. Og ikke som et spørsmål om to linjer i elevbevegelsen.

Jeg mener at feil i masselinjen er den viktigste feilen i arbeidet vårt på gymnaset til nå.

valgfag o.l. og vedtas på A-møtet. Klassenene må få innrede klasserommene som de vil. (F. eks. med kjøkken, "kosekrok", langbord i stedet for pult osv.) Alle på skolen må kunne bruke skolens rom og utstyr når den er åpen. Skoledemokrati vil bety en enorm forbedring av

KAMP?

skolen, derfor må vi kjempe for det. Skoledemokrati vil bety en enorm forbedring av skolen, derfor må vi kjempe for det. Skoledemokrati er lovlig (både etter lov av 1964 og ot. prp. 18) så lenge det finnes en som gjør rektors og skoleutvalgets oppgaver (et A-møte eller ei gruppe som kontrollerer av A-møtet) og det finnes en person som har juridisk ansvar for at dette skjer og at lovene overholdes. Derfor må kampen for skoledemokrati føres på hver enkelt skole, og ikke rettes mot KUD. Gode kampformer er vedtak fra elevenes A-møte som går inn for innføring av skoledemokrati, streik hvis rektor nekter, aktivt arbeid

for å få lærerne med, og utstrakt bruk av propaganda fra NGS og forsøkskolestyrene. Fylkeskolestyret vil sikkert prøve å nekte innføring av skoledemokrati. De må slåss tilbake med at skoledemokrati er fullt lovlig, og at Oslo Skolestyre

har godkjent vedtektene for Forsøkskolegymnasene i Oslo.

SEKKEBEVILGNING

Dette mystiske ordet betyr at skolen får tildelt en pengesum, som de kan bruke som de vil, i stedet for å måtte bruke bestemte beløp til læremidler, rengjøring, oppussing osv, sånn som det er nå. Hvis en demokratisk skole får sekkebevilling, kan den bestemme uketimetall og klassestørrelse selv og gi penger til studie grupper, skoleaviser, skolefester osv.

EVALUERING (karaktersystem)

Den som kontrollerer evalueringssystemet, kontrollerer skolen. Lærerne legger opp undervisninga etter kravene i eksamener og andre standardiserte prøver (prøver felles for hele landet). På skoler med eksamensrett, må lærerne sette standpunkt karakterer, og det umuliggjør et godt forhold mellom lærere og elever. Ulempen hvis skolen ikke har eksamensrett, er at elevene må gå opp til eksamen i alle fag, men det er tross alt bedre.

Det beste som kunne skje, var om det ble eksperimentert med forskjellige evalueringsformer ut fra hva elevene var best tjent med. Da kunne vi utprøve selvevaluering (du setter karakterer på deg selv), gruppeevaluering (klassen/gruppa fastsetter karakterene) osv. Dette er imidlertid fullstendig urealistisk nå. Derfor må vi kjempe for færre karaktergrader, karakter i færre fag, mot landsnorm (en 5-er i skal være nøyaktig så god som en 5-er i Hamar), og mot eksamensretten.

Evalueringkampen rettes mot sterke fiender: KUD, som kontrollerer systemet, og kapitalistene som gjennom KUD avgjør hvor mange karakterer vi skal deles inn i. Derfor vil alltid evalueringssystemet under kapitalismen være farget av kapitalistenes behov for å kunne plukke ut den "beste" til en jobb.

Kampen for å få bort eksamensretten truer ikke kapitalistene,

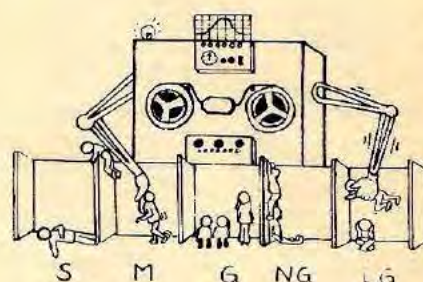
så her er det større sjanser til å vinne en seier.

LÆREPLANER OG FAGPLANER.

Dette er noen av de største samlingene med pisset som er skrevet noengang. Å bruke krefter for å finne en annen måte å skrive dette generelle tøysset på, er bare å kaste bort tida. De få konkrete negative tiltakene disse planene inneholder, må bekjempes når de blir forsøkt innført (f. eks. nivå-differensiering, et pent navn på kursplaner.)

Pensumet i faga blir ikke bestemt av fagplanene. Det står det bare endel stikkord om hva man "skal ha vært innom", det er hvordan fagplanene blir brukt til å lage eksamener og andre standardiserte prøver, som avgjør hvilket innhold faget vil få.

E, gymnasiast, Oslo

VÅRT GREP OM OPPORTUNISMEN (SVU/SV), OG TAKTIKKEN OVERFOR DEM.

Vår skolering på opportunismen for å kunne skille mellom ekte og falsk marxisme, skille mellom kamplinj og halehengspolitik, forklare hvorfor opportunistene alltid går den veien vinden blåser hardest, har vært for dårlig. Videre har vår taktikk overfor SVU et par steder vært direkte feilaktig, noe jeg mener har sammenheng med dårlig forståelse for opportunismen, dens svakhet og styrke. Forståelsen for hvordan RU må og kan oppnå enhet med progressive på klassekampens

grunn. Et sted var taktikken lagt opp omtrent slik: "Der vi (RU) her på skolen oppnår enhet på sak med SVU - der overlater vi initiativ og arbeidet til dem. Der finner vi ut SVU og oss er uenig. - der kjører vi kamp og kritikk mot dem." For det første vitner dette om fullstendig mangel på forståelse for hva det vil si at kommunistene stiller seg i spissen for en sak, særlig der vi har oppnådd klar enhet med ander.

For det andre vitner det om dårlig forståelse for at en av opportunistenes viktigste svakheter og virkelig farlige sider ligger i at når de skal sette ut i livet en sak de mener er viktig, så blir de slått i kne av den

minste motstand. (F. eks. 30 timers uka og 1. november. Operasjon Dagsverk til Bangla Desh. Mømsaksjonen. Camara og demonstrasjonene mot Kissinger.)

Det er derfor viktig å slå fast at vår tildels mangelfulle grep om opportunismen og feil i taktikken overfor SVU har vært en viktig feil i forbindelse med arbeidet på gymnaset. En svakhet vi må vinne over for å få videre framgang og nye seire i gymnaskampen.

UNDERVURDERE BETYDNINGEN AV Å BLI VALGT SOM TILLITSMANN I NGS.

Dette er en feil som har kommet til uttrykk i dårlig kjennskap til NGS, "det er ikke så viktig å vite lover, program, organisasjonsoppbygning osv". Dessuten har det kommet til uttrykk i at enkelte lag rett og slett ikke har prioritert det å la seg velge som elevenes tillitsmann særlig høyt. Denne holdningen er feilaktig fordi NGS er en masseorganisasjon som er av strategisk stor betydning for kommunistene å ha politikk på og innflytelse i. Det er ikke bare det at "idag er brennpunkt for kampen mot all reformisme blandt ungdommen, i NGS". Og at det bare derfor er viktig for oss å sloss i NGS. I kampen mot monopolkapitalen og i en revolusjonær situasjon er det bare massene egen kamp som kan endre forholdene til det bedre, som kan knuse den borgerlige diktatoriske staten og opprette arbeiderstat. Masseorganisasjonenes betydning både for kampen og strategisk for sosialismen, er avgjørende. Derfor er kommunistenes innflytelse i NGS både på kort og lang sikt livsviktig. Dette medfører bl.a. at vi i mye større grad enn nå, må si oss villige til å velges som elevenes tillitsmenn.

ELEVSTORTING?

SENTRALUTVALGET I NGS - KAMPLEDELSE ELLER ELEVSTORTING?

I en årrekke har valg av ledelse i NGS foregått ved at de partipolitiske ungdomsorganisasjonene har forhandlet seg imellom om "plasser i det nye sentralutvalget. Den gruppa som har flertall i valgkomiteen har da sjølsagt en nøkkelposisjon i forholdningene. Når forhandlingene så er sluttført, legges innstillinga fram med stor autoritet på landsmøtet, - delegatene kan jo ikke vite at de personene en så varmt blir anbefalt å stemme på, er tilfeldige personer fra de partipolitiske ungdomsorganisasjonene, - at innstillinga er resultat av en hestehandel og ikke av alvorlige anstrengelser for å finne fram til de mest ledende gymnasiastene!

Rød Ungdom har alltid vært imot dette prinsippet for valg. Vi mener at ledelsen bør bestå av de mest kampdyktige og erfaringsrike gymnasiastene i landet, og stiller slett ikke krav om så og så mange i Sentralutvalget skal være Rød Ungdom-medlemmer fordi de er Rød Ungdom-medlemmer og intet mer. Skal Sentralutvalget bli en kampleldelse er det også nødvendig med en rimelig fordeling by/land, jente/gutt og av de ulike syn innafor fronten, - men dette kommer i annen rekke. Dessuten er vi sjøl-

sagt imot at de reaksjonære skal bli "representanter" - for de hører jo slett ikke med i fronten, men stiller seg på samme side som dem vi kjemper imot.

Disse synspunktene slo igjennom på et landsstyremøte i NGS i vinter, på bakgrunn av alle de dårlige erfaringene organisasjonen hadde med hestehandelspolitikken. Da årets valgkomite ble valgt, fikk den derfor som retningslinjer fra et enstemmig landsstyre å legge dyktighet til grunn i nominasjonsprosessen.

På landsmøtet kom så Rød Ungdom over et referat fra møte i SVUs skoleutvalg 20/2 (offentliggjort i Røde Garde 3/74). Det avslørte at SVU som hadde flertall i valgkomiteen satt og fordelte plasser på samme vis som før. Unge Venstre 2, Rød Ungdom 2, SVU 5 etc. - uten å ta selve kandidatene i betraktning engang.

Referatet vakte sterk røre og forbitrelse på landsmøtet, men det kom ikke til å forandre sammensetninga av Sentralutvalget nevneverdig. Til det var SVU og Unge Høyre-fraksjonene for store. Valget foregikk derfor akkurat slik som før.

Derimot har diskusjonene på skolene begynt. For det første er jo brevet et grovt brudd på kriteriene fra landsstyret.

For det andre, og dette er det viktigste: vi står foran/midt oppe i langvarige streiker mot gymnasloven og 30 t-uka, og vi har en svak ledelse for kampen. Å unnlate å bruke de dyktigste folkene i landet, p.g.a. partipolitiske "fordelingshensyn" er en alvorlig svekkelse av interessenkampen - og det kan føre til nederlag i mange viktige saker. Rød Ungdoms mål er fremdeles å kjempe for ei riktig linje i valgene, og vinne flest mulig, også SVU for vårt syn. Derfor er det viktig å kunne imøtegå forsøkene på å bortforklare referatet:

1. Rød Ungdom stemmer bare på sine egne kandidater, og er slett ikke interessert i å få fram de dyktigste - eks. landsmøtet i Stavanger -72.

Dette er ikke riktig. På alle landsmøter i NGS, også i Stavanger har m-lerne stemt på de kandidatene vi mener er best skikket til å sitte i Sentralutvalget. Vi har aldri bare stemt på våre egne. I år stemt vi bl.a. på

ei progressiv SFU-jente. Etter opptellingen av stemmer i

Stavanger påsto SFU dette, samtidig som de ikke var villige til å dokumentere det, fordi, som de sa, stemmesedlene var "forsvunnet". For at de dyktigste i det hele tatt skal ha en sjanse til å bli valgt inn på tross av en urettferdig valgkomiteinnstilling som er backet opp av svære politiske blokker er det imidlertid ofte både naturlig og nødvendig å stemme "taktisk" - dvs. å stemme bare på disse dyktigste, slik at en stemmer bare på 9 av 10 mulige f.eks. Slik kan en dårlig kandidat som er innstilt falle ut av bildet.

2. Rød Ungdom ville ikke ha offentliggjort referatet dersom de hadde fått 3 og ikke 2 representanter til Sentralutvalget.

Dette er heller ikke riktig. Det er klart at Rød Ungdom nødig avslører slike kompromiterende referater fra andre grupper på venstresida i en sal hvor den største fraksjonen er Unge Høyre folk, hvis det er mulig å kjempe seg fram til enhet om en riktig politikk i valget på noen annen måte. For, som jeg skal komme tilbake til senere, det kan også "brukes" av Unge Høyre! En riktig politikk i valget betyr som tidligere sagt enhet om at de dyktigste fra de ulike gruppene innafor fronten skal sitte i Sentralutvalget, og det er ikke et spørsmål om 2 eller 3 Rød Ungdommere! Vi har aldri stilt slike betingelser! Vi kom likevel ikke fram til enhet, - og da var det ikke noe annet igjen å gjøre enn å avsløre SVUs hestehandel og partisjåvinisene også for folk fra Unge Høyre.

3. Rød Ungdom fraksjonerer. Dette argumentet brukes mer og mer av Unge Høyre-folk (som sjøl fraksjonerte både dag og natt). Kommunistiske fraksjoner forbereder seg sjølsagt på de politiske skaene som skal behandles, diskuterer politikken og taktikken. Det er både vår rett og plikt, og har ingenting med det å gjøre at partipolitiske grupper bryter kriteriene til valgkomiteen og lar partisjåvinistiske hensyn gå foran behovet for en kampdyktig ledelse. Rød Ungdoms fraksjonering i motsetning til Unge Høyres elevenes kamp, gjør oss istand til å bekjempe hestehandelspolitikken bl.a.

FOR ENHET TIL VENSTRE MOT HESTEHADELSPOLITIKKEN I VALGENE!

AVSLØR UNGE HØYRES "NYE" POLITIKK : "MOT PARTI-POLITIKK - STEM UNGE HØYRE"

M

TIL LANDSMØTET

DISKUSJON OM FORSLAGET TIL ARBEIDSPROGRAM.

Som bilag til forrige nummer av Bolsjevik var et første utkast til arbeidsprogram for Rød Ungdom. Arbeidsprogrammet skal vedtas på landsmøte vårt til vinteren. Fram til da, vil programdiskusjonen være en viktig oppgave. I denne diskusjonen må vi legge Formann Maos prinsipp om masselinja til grunn: "Vi må ut i massene, lære av massene, generalisere deres erfaringer, utlede av den enda bedre og mer systematiske prinsipper og framgangsmåter, og deretter gå ut i massene med dem igjen..."

Arbeidsprogrammet må bygge på ungdomsmassenes problemer og behov. Av slik politikk kan vi bare utforme dersom vi tar utgangspunkt i de erfaringene vi har fra massekampen. Et bra arbeidsprogram blir det ikke dersom bare de mest aktive medlemmene setter seg ned og "finner på" "lure" kampkrav. Skal arbeidsprogrammet bli et virkelig redskap i ungdommens kamp i årene framover, må flest mulig medlemmer og venner av Rød Ungdom trekkes med i en diskusjon om vanlig ungdoms problemer og erfaringer vi har fra massekampen.

Vi må både diskutere helheten i programforslaget, og politikken og kampkravene på de enkelte områder. Er det et slikt type arbeidsprogram vi trenger? Avgrenser det seg tilstrekkelig mot høyre- og "venstre"-opportunistenes syn på dagskampen? Skal det være med mer om den grunnleggende, strategiske politikken vår? Skal kampkravene være mer konkret utformet? Er det flere kampområder vi må ha med i programmet? Hvilke kampkrav mangler og hvilke er eventuelt feilaktige?

En del av denne diskusjonen må føres i Bolsjevik. Men jeg er redd at hvis alle endringsforslag og innlegg om arbeidsprogrammet skulle trykkes her, ville det ikke bli plass til andre innlegg. Så hvis du ikke finner igjen ditt innlegg på trykk i Bolsjevik, blir det allikevel behandla av de kameratene som har ansvar for programdiskusjonen.

Når diskusjonen har gått en stund, vil det komme et nytt, revidert programforslag, antageligvis til sommerleiren.

G ■, Sentralstyrets ansvarlig for arbeidsprogrammet.

andre sida behovet for å spare enormt med penger i skolen.

II OM ENHETSSKOLETANKEN

Er ikke vi de mest konsekvente forkjempere for lik rett til utdanning for alle deler av folket? Er ikke vi for like vilkår for teoretisk og praktisk utdanning?

Vi skal ikke la DNA få strø om seg med vakre ord om en skole for folk flest når de nettopp strå i spissen for en skole for monopolene, ikke for folket. Når de aldri gir oss skikkelig lån og stipend så alle får mulighet til å gå på skolen.

Vi må i arbeidsprogrammet si hva det betyr å kjempe for lik rett til utdanning idag (nemlig for høyere stipend, mot sentralisering)

Vi må si hva det betyr å kjempe for like vilkår for praktisk utdanning (nemlig mot Schönbergutvalget og mot gymnaslovensom knekker den solide fagutdanniga).

Hva med å stille parolen: "Skolen i folkets tjeneste" opp mot "Skolen i oljemonopolenes tjeneste"

Skole og utdanning

ARBIDSPROGRAMMET OG GYMNASLOVEN

Hovedinnholdet i arbeidsprogrammet for gymnasene er bra og staker opp en rett linje.

Men svakheten ligger i at det er viktige saker som mangler, eller er overflatisk behandlet. Her er noen saker jeg mener må med:

I GYMNASLOVEN

Det er ikke nok å si at vi vil bekjempe den. Leven er et uttrykk for store forandringer av skolen etter

ni-årig. Gymnas-yrkesskoler skal erstattes med ett skoleslag. Klassekampen skriver at utviklinga av oljeindustrien vil bety nesten like mye som et EEC-medlemskap. Kommer ikke dette til å få store følger for skolen? Det er ikke nok å snakke bare allment om "skoleverkets funksjon under kapitalismen" Vi må ha en konkret analyse av monopolnes utvikling nå og i nær-

meste framtid. Ut fra dette må vi kunne si hvorfor loven innføres og ikke f.eks. i 1950 eller i 1990. Jeg tror loven vil svare på statens og oljeindustriens behov fordi:

A: Den gir mer fleksibel arbeidskraft - dvs folk som kan litt av hvert fag og lett kan skifte jobb. Oljeindustrien betyr 60 000 nye arbeidsplasser og en svær rasering av jordbruk og fiske. Oljeindustrien er knytta til imperialistiske monopoler og er en usikker arbeidsplass.

B: Den fører til rasjonalisering.

De skal bygge ut 50 000 nye elese- plasser og samtidig skjære ned 1,4% på gymnasbudsjettet pr. år! Staten trenger nå penger desperat for å gjøre kjempeinvesteringer i oljeindustri. Et sted med den ta penga fra og da er skolen et lett bytte. Det kommer til å bli en rasjonalisering som langt over- GJØR DEN VI HAR SETT HENTIL

Innføringa av loven kommer til å bli prega av hovedmotsigelsen i statens politikk for skolen; på den ene sida skalfe mer "moderne" arbeidskraft til kapitalen - på den

som er DNAs parole? (Les med om dette i Røde Garde nr. 5 og i Klassekampen).

III

Arbidsprogrammet sier at gymnasloven er den største truslen omt gymnasistene. Men er den ikk den største truslen mot all ungdom mellom 16 og 19 som går på skolen?

IV

Programmet må si noe om hvordan kampen skal føres etter at loven er vedtatt. Hva blir viktigst å slåss mot? Er det timetallet eller sentralisering eller normerte prøver?

Er kampen mot gymnaslovtiltak viktigere enn kamp for nynorske lærebøker og for høyere stipend?

Jeg utfordrer nynorskelever i Rød Ungdom til å lage et mer utfyllende program på deres kampkrav.

E ■

debatt om FORSLAG TIL ARBEIDSPROGRAM

debatt om FORSLAG TIL ARBEIDSPROGRAM

1. Det bør stå noe om at skolesystemet virker passiviserende og sløvende i sin form, og at prioriteringen av teoretiske fag fører til at elever som har mer praktiske eller for den saks skyld kulturelle interesser og evner undertrykkes. Dette er svært viktig.
2. Parolen om nei til konkurranse og karakterjag er for diffus. Den bør lyde: Nei til konkurranse og karakterer i skolen. Dessuten: større valgfrihet av fag. Maks. 25 elever pr. lærer.
3. Det bør nevnes at et høyt pensumpress ikke tillater særlig mye diskusjon i klassen, og at pensumpresset derfor bør senkes radikalt.
4. Selvsagt er det ingen tvil om at det er riktig å føre en kamp mot rasjonalisering av skoleverket. Men det fins også andre viktige områder hvor elevene føler seg undertrykt, eks. skolens og lærerbøkens tørre, kjedelige og stive form, særlig reagerer mange med rette på alt dette unødvendige pjattet skolen er fylt av. Dette bør på en eller annen måte flettes inn i dette punktet i vårt arbeidsprogram. Det fins også en masse punkter hvor vi kan kritisere dagens skoleverk. Allikevel bør programmet peke på disse skeivhetene. Et eksempel er elevenes (og Lærernes) sterkt begrensede innflytelse. Som kjent er de fleste elevråd opptatt med saker som melkesalg, flere søppeldunker i skolegården o.l.
5. Når kampen mot 30-timers uka nevnes, bør det for ordens skyld kommenteres at vi sjølsagt ikke er imot en begrensning av timetallet hvis det fører til mindre arbeidspres, altså senking av pensum. (I dette tilfellet 1/6)

Jeg mener forslaget trenger en del generell kritikk, nemlig av form og språk. Jeg synes det ville vært bedre med et program på 20 sider som var preget av argumentering

og begrunnelser, framfor et tradisjonelt program som bare slår fast linjene uten å forklare hvorfor. Vi må tenke på at programmet bør kunne brukes utad også, til salg på stands, på studietrinn osv. og da har det mye større effekt om man først f.eks. skriver noen linjer om normerte prøver, og deretter konkluderte med å si at disse vil Rød Ungdom bekjempe, i stedet for bare å skrive NEI TIL NORMERTE PRØVER. Alle litt høytidelige tekster som programmer, reglementer og lovverk er preget av tørre manifestasjoner. Dette kan føre til at man ikke hele tiden har i bakhue hvorfor en kjemper for ditt og datt, og tenkningen kan bli litt skjematisk

mekanisk, klisjeaktig eller hva det nå heter.

Dessuten bør programmet i større grad imøtegå motargumenter som knytter seg til de forskjellige punktene. Disse fins det som kjent mange av, og disse vil vinne mindre tilslutning hvis vi imøtegår dem allerede når vi presenterer våre egne standpunkter.

Selv om det ikke er et studieopplegg vi skal forfatte vil vi tjene på å gjøre teksten mer levende.

Et argument mot dette, tenker sikkert noen, er at det vil bli umulig for et landsmøte i Rød Ungdom å vedta et slikt program hvis det også skal med argumenter og motargumenter. Dette tror jeg ikke noe på, for hvis man kan et NEI TIL REKLAME akn en også bli enige om hvorfor en er imot reklame.

L. a.,
praktikant,
østlandsby

SVAR TIL L. a.

Enig at praktiske fag undertrykkes. Men samtidig må vi klart avgrense oss fra DNA og delvis KU's prat om at gymnasiastene bare er borgerskapets barn og teoretiske pratmakere, og at de må få det værre eller la være å kjempe for at yrkesskoleelevene skal få det bedre. Vi må kjempe mot alle illusjoner om at gymnaslova gir elever med praktiske/kulturelle interesser bedre vilkår.

2. Jeg er skeptisk til å si nei til karakterer i skolen og for en eksamensfri skole i dag. Vil ikke det føre til at kapitalen siler ut folk etterpå istedet? De eksamenene og karakterene skal jeg hilse og si at bli enda værre. Er ikke eksamen i dag en slags beskyttelse av skolen i forhold til kapitalen? Må ikke vi slås i dag mot statens nedtrapping av skolen. De vil jo feie den vekk til fordel for normerte prøver. Under sosialismen vil man antakeligvis gradvis avskaffe karakterer, men å stille det kravet idag kan fungere galt. Noe helt annet er å propagandere om at normalfordeling, fingradert karakterskala og karakterjag skaper individualisme og strebing.

Hva mener dere ungdomsskoleelever, skal det bli færre (ingen) karakterer på skolen?

3. Vi er for valgfrihet av fag, men her må vi også vokte oss for å ikke gå inn i "gymnasfella". Den legger jo opp til flere nye fag og mer valgfrihet. Jeg tror heller kravet skal gå på høyere rammetimertall for hver skole, så det blir mulig med valgfrihet.

4. Vil senking av pensumpresset gå ut over fag som musikk, psykologi, drama og vil det føre til et mindre, men mer eksamensrette og strømlinjeformet pensum?

Enig at skoleelevene er undertrykt økonomisk (rasjonalisering) og ideologisk (kjedelig borgerlig skole, lite

demokrati). Spørsmålet som du ikke gir svar på er hva som er viktigst. Skal elevkampen først og fremst dreie seg om demokrati og borgelig indoktrinering, eller er det rasjonalisering og innsparing som er viktigst? Jeg synes det siste og mener den første linje er en "venstre" linje som tror vi kan forandre overbygginga før basiseb som bare vil samle radikale elever og ikke den store elevmassen som rammes av statens innsparing.

"MLU (Hovdens Ungdomsorganisasjon) Viktigste oppgave på skolene er å kjempe mot den borgerlige indoktrineringen" (side 8 i Ungkommunisten). Dette er det meget viktig å få en avklaring på.

6. Jeg synes ikke Rød Ungdom skal stille andre krav enn de elevene sjøl har stilt i kampen mot 30-timers uka.

Nei la oss stå på kravene fra 50000 streikende gymnasiaster! Nei til 30-timers uka konsekvent.

E. .

SOLDATKAMPEN

Pkt. 7 om MILITÆRPOLITIKK OG SOLDATKAMP.

Jeg skal bare gå inn på de sakene som gjelder soldatenes kamp for skikkelige økonomiske og sosiale forhold. Forslagene i arbeidsprogrammet er ufulstendige, og en parole mener jeg er direkte feilaktig. Først litt om kravet om at dagpengene må økes til kr. 20 pr. dag. En undersøkelse blant norske soldater 1971 vist at gjennomsnittsførbruket lå på 20 kroner dagen. Kantinepriser har siden da økt mange ganger. Vårt krav er derfor: Dagpengene må økes til kr. 20 våren 74. Dette betyr at det om et år er aktuelt å stille høyere krav.

Når det gjelder kravet om gratis flyreiser står det ikke noe. Idag har vi 3 gratis hjemreiser i året. Aksjon FLY ga oss en ekstrabevilgning på 7 mill.kr. Dette betyr at vi sansynligvis får 4 gratis hjemreiser innen utgangen av 74. Alikevel ligger vi langt tilbake for soldatene i f.eks. Sverige. Der har soldatene fått en gratis hjemreise pr. mnd., og tillitsmennene der jobber med å få en gratis hjemreise hver 2. uke. Vårt krav må derfor være: 6 gratis hjemreiser for soldater med 12 mnd. tjeneste - 7 hjemreiser for soldater med 15 mnd. verneplikt.

Når det gjelder kravet om maks. arbeidstid, så legger arbeidsprogrammet opp til 40 timers uke. Tillitsmennene jobber idag for at soldatene skal likestilles med arbeidere i industrien m.h.t. arbeidstid. Kravet er: En grense for maks. arbeidstid må fastsettes til 42,5 timer pr. uke.

Andre krav som er viktige, og som ikke er tatt med i arbeidsprogrammet er: Soldatene må få rett til fri hårlengde og frisyre. Fri romutsmykning dersom alle på rommet er enige om dette.

Dessuten står det ikke noe om lovfasta antall feriedager. Jeg synes det må være et rimelig krav å stille: 4 ukers lovfasta ferie for soldater med 12 mnd. tjeneste - 5 ukers ferie for soldater med 15 mnd. tjeneste.

Arbeidsprogrammet stiller parolen: - Forbud mot refs, nei til arresten.

Parolen er to-delt. For det første forbud mot all form for refs, det betyr vaktarrest, bøter, ekstra vakter og permnekt. Refs er det viktigste middelet forsvaret har for å utdanne veldisiplinerte soldater. Det som rammer oss soldater mest effektivt, er ikke noen bøter i bua, men derimot bøter og permnekt. Vår økonomiske situasjon er elendig, dessuten er de fleste leirene langt fra tettbebyggelse - slik at vi bare har mulighet til å komme oss unna militærleirene i helgene. Derfor mener jeg at parolen om nei til arrest er feilaktig. En riktig parole for oss må gå på forbud mot bøter og permnekt.

Korporaler (som også avtjener sin førstegangstjeneste) har lovfasta at de ikke kan refses ved bøter og permnekt. Et rimelig krav må være at vanlige soldater likestilles med korporalene i så måte. Jeg håper at flere soldater skriver inn til Bolsjevik og sier hva de mener er riktig.

debatt

SUF(m-l)'s 2.kongress i november i 1971 betydde startskuddet for å omdanne vår organisasjon til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Rett over nattår 72 starta denne omdanningsbevegelsen for fullt.

I disse to årene har vi beveget oss i et ukjent terreng - på mange områder har vi måtte følge oss fram, søke og eksperimentere med nye ting. Vi har hatt få erfaringer å bygge på - fallgruvene har vært mange og lumse. Vi veit i dag at mange feilaktige tendenser har utvikla seg i organisasjonen under omdanningsbevegelsen. Spørren til videre framgang ligger i et oppgjør med disse tendensene. En del av disse feilene kunne vært unngått - en del feil var vi nødt til å

Å starte arbeidet med å bygge opp en sterk revolusjonær massebevegelse av ungdom i by og bygd i dette landet.

OMDANNINGSBEVEGELSENS SVIKTIGSTE ELEMENTER.

Dimitrov peker på hvor nødvendig det er å ta... "hensyn til at det kommunistiske ungdomsforbundet er en organisasjon som har sine egne oppgaver. Dets metoder og former for arbeidet må være tilpasset ungdommens konkrete nivå og behov".

SUF(m-l) måtte endres mye om disse kravene skulle tilfredsstilles. Omdanningsbevegelsen retta seg nettopp mot SUF(m-l) organisatoriske og politiske feil og mangler som først og fremst måtte

ryddes av veien.

1. Vi trenger grunnleggende diskusjoner på hva slags type organisasjon som var målet vårt. Diskusjonen før og under landsmøte løste dette langt på vei. Vi vedtok at vi skulle bli en kommunistisk masseorganisasjon med milde medlemskriterier, at vi skulle skifte navn til Rød Ungdom og at vi skulle være en sjølstendig organisasjon under AKP(m-l)'s ledelse.

2. Vi trengte en grunnleggende analyse av ungdommens virkelighet: på skole arbeidsplass og i fritida. Vi kjennet i dag bedre til ungdommens situasjon og hvordan vi skal reise de forskjellige gruppene av ungdom til kamp. Men dette arbeidet har vært usystematisk og rotete - på mange områder i dag står vi nesten på bar bakke - f.eks i analysen av leveforholdene til ungdomsskoleelevene og de unge jentene.

3. Vi trenger store endringer - organisatorisk og i arbeidsstilen.

SUF(m-l)'s medlemmer var godt skolerte og lå gjennomsnittlig på et høyt politisk nivå. De arbeidet hardt og målbevisst - det ble mange møter og mye løping og mindre tid til å være sammen med skole og arbeidskamerater. Med denne arbeidsstilen var det bare mulig å rekrutere noen få tusen ildsjeler - vi ble ofte betrakta som for å være supermennesker som tildels levde i vår egen "m-l" verden". For å bli en masseorganisasjon måtte vi ta et oppgjør med denne krigskommunismen, styrke lagas sjølstend-

2ÅRS OMDANNINGSBEVEGELSE

gjøre. Men alt peker på at vi har beveget oss i riktig retning. Vi har foretatt banebrytende arbeid, nådd en del viktige resultater og høstet verdifulle erfaringer som det blir viktig å få oppsummert.

BAKGRUNN FOR OMDANNINGSBEVEGELSE.

SUF(m-l) hadde i perioden mellom 1. (høsten 69) og 2. kongress (høsten 71) skifta karakter fra å være en kommunistisk studieorganisasjon til å bli en kommunistisk kamporganisasjon.

SUF(m-l) spilte en avgjørende rolle i aksjoner og streiker som blussa opp på arbeidsplasser, skoler og universitet i 70 og 71. Men etter hvert seilte MLG opp til å bli den ledende m-l organisasjonen i Norge og danna nå kjerna til det nye kommunistiske arbeiderparti som var rett rundt hjørne. Det betydde at SUF(m-l) nå kunne rette arbeidet inn mot ungdommen. "Seinen er med den som har ungdommen på sin side" sier Lenin. En vellykka sosialistisk revolusjon i Norge er avhengig av støtte fra flertallet av ungdommen. Det fantes bare en vei framover for SUF(m-l).

ige initiativ og planlegging og satse i større grad på å bygge opp et godt miljø i og rundt laga.

"EN TENDENS DEKKER OVER EN ANNEN"

Det at vi hadde ~~for~~ lite kjennskap til ungdommens stilling og en arbeidsstil som hindret stor rekrutering, satte stengsler mellom oss og vanlig ungdom. Disse feilene la derfor grunnlaget for sektarismen og eventyrpolitikkens - nettopp kjennetegn for "venstre" avik i den kommunistiske bevegelse. Kampen mot disse "venstre"-feilene måtte stå i brennpunktet for utviklinga mot å bli en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom i 1971. Kampen mot denne borgerlige venstre tendensen har i hovedsak vært vellykka. Spesielt har kampen mot "venstre" feilene i det organisatoriske arbeidet og i arbeidsstilen i praksis utryddet krigskommunismen.

Dette viser forsida av Bolsjevik fra mai i fjor og viser klart noen av de grove feila som utvikla seg under omdanningsbevegelsen. Studieaktivitet blir framstilt som noe "religiøst" - noe man foretar seg sammen med munker i mørke kjellere. Det blir stilt opp en direkte motsetning mellom massearbeid og studie.

MEN: I ly av kampen mot "venstre" tendenser har i stedet høyre fått utvikla seg friere. "Tingene svinger alltid ut til den motsatte ytterlighet" Mao. Dette er en sannhet vi bør brenne inn i

sinnet. Dette er en erfaring som er brukket gang på gang i den kommunistiske bevegelsen. La oss se nærmere på våre egne erfaringer.

HØYRE-TENDENSER OVERTAR.

I kampen mot "venstre" aviket gjorde vi to feil: vi overdrev arbeidet med å endre arbeidsstilen (her slo ytterligheten mest over) og undervurderte samtidig de politiske sidene ved omdanningsbevegelsen.

Resultatet kjenner vi alle: Etterhvert legger laga alt for stor vekt på å utvikle røde miljøer på bekostninga av den politiske og ideologiske mobiliseringen. Dette får konsekvenser ved at vi en kort tid utvanner det kommunistiske grunnlaget for organisasjonen vår. Vi så i stor grad bort fra at vi skal være en kommunistisk kamporganisasjon som bygger på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tanker. Vi skjøv studiene, kaderfostringa, den indre politiske og ideologiske mobiliseringa (i første rekke av de framskredne) den demokratiske sentralismen og interessekampen i bakgrunn.

Disse feilene er klart høyreoppportunistiske fordi de representerer en tendens som vil "vike fra marxismens revolusjonære linje og bevege seg i retning av sosialdemokratiet. (Stalin om høyreavvikets kjennetegn). Denne høyretendensen blomstret sterkest opp i perioden etter EEC avstemninga høsten 72 og fram over sommeren og høsten i fjor. Tildels representerer den en meget sterk borgerlig tendens. Høydepunktet ser ut til å være våren og forsommeren i fjor - alltså i månedene etter det ekstraordinære landsmøte som bestemte at vi skulle være en kommunistisk organisasjon. Dette skulle tyde på at diskusjonene for og under landsmøte tildels var overfladiske og lite konkrete i tillegg til at det nye sentralstyret i sin første periode hadde vanskeligheter med å drive organisasjonen fram langs en kommunistisk hovedlinje.

Reaksjonen mot denne høyretendensen markeres klart i september i fjor da Sentralstyret kjørte ut korrigeringsdokumenter i Bolsjevik. I dag er fremdeles denne høyre tendensen sterk, men den svekkes dag for dag. Hele organisasjonens politiske arbeid er i dag i stor grad innretta på et kommunistisk oppgjør med disse høyrefeillene. Medlemmene er i stor grad klar over høyretendensens borgerlige faren i vår organisasjon i dag truer derfor ikke fra høyre, men fra "venstre".

"VENSTREFAREN ER FARLIGST I DAG.

En ny "venstre" tendens har vokst opp i ly av kampen mot høyre. Igjen ser vi at "en tendens dekker over en annen" den gamle "venstee" tendensen i SUF(m-l) og det er da også spesielt eldre kamerater som er preget av en del av disse "venstre" ideene. Denne tendensen ytrer seg på flere måter: Noen kamerater ser lengselsfullt tilbake til

SUF -tida og kaster vrak på hele omdanningsbevegelsen. Disse kameratene bør slutte å se rosenrødt på framtida. Har dere glemt alle SUF(m-l)'s sekterske feil, all løpinga og slitet? Har dere glemt at vi har fått et kommunistisk parti som har overtatt mye av SUF(m-l)'s rolle? Har dere glemt at vi må oppdra og organisere tusenvis av ungdommer om revolusjonen skal lykkes? Å "gjeninnføre gamle SUF-tider" vil i dag bare bety et langt tilbakeskritt for den revolusjonære ungdomsbevegelsen i Norge. En del av de samme kameratene kritiserer organisasjonen for å ha blitt "borgerlig gjort" og samtidig beskylder ledelsen for å være byråkratisk og pampereget. Til disse kameratene har jeg følgende spørsmål:

Er Rød Ungdoms linje i hovedsak riktig? Er ikke Rød Ungdom den organisasjon som går i spissen for ungdoms kamp? (Tenk på 30-timers uka, fritidskampen) Er det ikke Sentralstyret som har godt i spissen for kampen mot høyretendensen i Rød Ungdom? Vitner dette om en "borgerlig" ledelse? Er vi ikke i dag ferd med "stramme opp organisasjonen" styrke det kommunistiske innholdet og grunnlaget for Rød Ungdom?

Er ikke svaret på disse spørsmålene "ja"? Hvis dere er uenige, bør dere snart skrive til Bolsjevik eller lokale diskusjonsblader. De er åpne for innlegg. Vi er en demokratisk organisasjon; vi ønsker å styrke organisasjonen gjennom kritikk og sjølkritikk. Men kritikken og diskusjonen bør være innretta på å løse de indre motsetningene og styrke organisasjonens slagkraft-skape enhet mellom bunn og topp. Dette må vi ha klart hele tida - derfor er det viktig å advare mot spontan og subjektiv kritikk - "Venstre" revolusjonære fraser løser ingen problemer - Enhet-Kritikk-Enhet.

OPPSUMMERING.

Dette er et forsøk på å få et sammenheng i omdanningsbevegelsens historie fram til i dag. Mang ting ligger i mørket på flere områder føler jeg meg på gyngende grunn. Ofte har det radd uklarhet om den politiske linja. Dess viktigere er det å oppkalre feil og misforståelser. Dette er et debattinnlegg - et debattinnlegg krever svar! Til slutt vil jeg sitere litt fra "Rapport fra Kinas Kommunistiske Partis 10. nasjonale kongress - august 1973". Så har dere noe å tygge på til neste korsvei: "Det er mange tilfeller i fortiden da en tendens dekker over en annen, og da strømmen kom, fulgte flertallet med" på

En annen tegning fra samme nummer av Bolsjevik som framstiller SUF(m-l) som en Jesus-figur. Det har jo vist seg at det er en grov feil å kaste vrak på alle de gode erfaringer fra SUF(m-l). SUF(m-l) la jo grunnlaget for det Rød Ungdom vi har i dag.

veien", mens bare noen få motsto den". "Og når en gal tendens bruser mot oss som en brusende bølge, må vi ikke frykte isolasjon og må våge å gå mot strømmen og kjempe den igjennom. Formann Mao erklærer at" å gå mot strømmen er et marxist-leninistisk prinsipp."

FORTSETT OMDANNINGSBEVEGELSEN BYGG OPP ARBEIDERKLASSENS KOMMUNISTISKE MASSEORGANISASJONER

FOR UNGDOM!
HOLD FAST VED DEN RIKTIGE HOVEDTENDENSEN I RØD UNGDOM -BEKJEMP HØYRE OG "VENSTRE" AVIK!

P.S.

Det har nå gått noen uker siden jeg skreiv dette innlegget. Jeg tror fremdeles at høyretendensen representerer den sterkeste borgerlige strømmingen i Rød Ungdom. Men mitt inntrykk fra den aller siste tida er at både "venstre og høyretendensen er på vei tilbake med andre ord at den borgerlige innflytelsen i Rød Ungdom svekkes. Rød Ungdom er med andre ord inn i en meget gunstig periode nå-for oss gjelder det å få et enda fastere grep om denne utviklinga. Samtidig vil jeg minne folk om de sitatene ød som stod på baksida av forrige nummer av Bolsjevik der klassikerne oppsummerer hva som kjennetegner "venstee" og høyreoppportunismen alment.

Våg å gå mot strømmen!

Et smålag i Nord-Norge har sendt oss dette innlegget om et studieopplegg de sjøl har laget. Vi synes innlegget er et godt eksempel på en oppfordring til andre lag om å eksperimentere med sjøllagde studier. Erfaringer og resultat er bør dere sende Bolsjevik. Dette innlegget som det foregående-bør brukes i laga i samband med beretningsdiskusjonen som blir viktig framover, f.eks på sommerleirene.

Red.

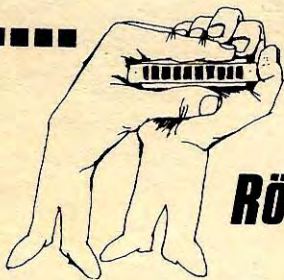
Ilaget vårt, som sikkert mange andre, har vi slitt med alltför ukritisk holdning fra medlemmenes side. Vi har alt for lett for å godta det som kommer ovenifra istedefor stadig å stille spørsmålstegn ved ledelsens politikk.

Men en dag kom en kamerat til å lese "Dokumenter fra Kinas 10. nasjonale kongress". Og der stod det blant annet: "Når en tendens bruser mot oss som en stigende bølge, må vi ikke frykte isolasjon og må våge å gå mot strømmen og kjempe den igjennom." Da var det at det slo ned i ham: "Det er jo akkurat den feilen vi gjør i laget vårt. Vi har lett for å bli akkurat slik som Lin Piao ville ha kineserne, ukritiske nikkedukker som godtar alt som kommer ovenifra." Etter at han hadde diskutert med andre kamerater fant vi ut at alle i laget burde lese heftet. Men var det sikkert at alle i laget ville forstå hefte godt nok om de bare leste hefte for seg sjøl? Nei, det var nok lurerne å lage studier på det så vi fikk diskutert det skikkelig. Og som sagt så gjort. Og i ødagsordenen til studiemøte lagde vi et eget studieopplegg der vi blant annet skreiv:

"Klassekampen foregår overalt. Også for Rød Ungdom foregår det en ig kamp mellom riktige ideer som tjener folket og gale ideer som tjener folkets fiender. Vi har ofte tatt for lett på dette og latt borgelige ideer blomstre uten å ta opp kampen mot dem.

Men, "alt reaksjonært er det samme, står en ikke til det, så faller det ikke". Mangel på indre politisk og ideologisk kamp fører til at medlemmene blir passivisert og at borgelige ideer sprer seg kraftig. Her er typiske eksempler NKP og SUKP (Sovjetunionens Kommunistiske Parti.

Studier til møte: "Dokumenter til fra KKP's 10. nasjonale kongress" (fåes i Oktober) med spesiell vekt på side 11, 12, 24 og 25 (avsnitt "Tre") og side 27 (avsnittet i midten)

Rødt miljø.

Dette er historien om hvordan det kan gjøres. Vi, et lag av Rød Ungdom hadde massevis av problemer. Ledelsen i laget fungerte adskilt fra medlemmene, og folk følte seg passivt og lite engasjert. Så var vi noen som diskuterte disse problemene og kom fram til at vi måtte gjøre en kraftanstrengelse. Vi ble enige om å samle alle medlemmene til storlagsmøte og få opp stemningen blant folkene der. Tidligere har det bare vært noen få på møtene, og de som kom ble sure over at de var så alene. Vi la vekt på å få en god diskusjon og få en god stemning. I denne anledning fant vi at det var fint å lage en vise på problemene. Og her kommer den:

Melodi - Dyrene i Afrika.

Vi har ei lita RU-vise som vi vil framføre. Om folkene i Grukkeal og alyvi har å gjøre. oi, oi, oi, oi-ha, ha, ha

om folkene i Grukkeal og alt vi har å gjøre.

Problemer er det nok av, men det tror jeg vi kan løse. Og penger er det lite av, og det er lett å spise. Uff å uff å oi, oi, oi osv.

Vi driver ikke mye propaganda her i laget, og mange synes RG og Uredd er ei plage

SPØRSMÅL TIL DISKUSJON:

1. Rød Ungdoms utvikling de par siste åra - har de i hovedsak vært riktig eller gal?
- Var omdanninga riktig?
- Har det forekommet alvorlige feil i forbindelsen med omdanningsbevegelsen?
2. Hvor ligger den største faren for ei gal utvikling i Rød Ungdom i dag? (hele landet og laget vårt)
3. Er det riktig å si at den politiske kampen innad i laget har vært for dårlig?
- Har politiske motsetninger blitt til - dekk eller avslørt?
- Har vi gjort større feil p.g.a manglende skolering og diskusjon?
4. Har du noen gang opplevd at du i laget A) ikke har tørt å komme med kritikk? B) har blitt undertrykt når du har kommet med kritikk? C) har vært med å undertrykke kritikk fra andre?
5. Ut fra dette: Hvilke diskusjoner og studier trenger vi framover? Kom med alle ting du er uenig i eller usikker på."

Dette møtet blei et av de beste vi har hatt i laget fordi vi stilte spørsmålstegn ved helt grunnleggende saker i politikken vår mens vi tidligere hadde hatt mest "fra dag til dag" diskusjoner. Dette førte til at vi blei mye mere enige og sikre på Rød Ungdoms politikk stort sett er riktig og at vi bedre forstod hvilke feil vi fortsatt må bekjempe. Vi forstår bedre enn før at "samme hva en kommunist støter på må han alltid spørre" "hvorfor"? Mao.

Smålag i Nord-Norge.

VI I REDAKSJONEN takker for alle innleggene - og håper på enda flere. Det ville hjelpe oss mye om dere kunne

1. sende oss innleggene i god tid før den 12. hver måned. Nå kommer det alltid en del innlegg noen dager for seint - noe som betyr ekstra mye løping og slit for redaksjonen (og vi kan forsikre dere at vi har nok å gjøre fra før). Heretter kommer vi til å være strengere på dette punktet.
2. at dere sender oss innlegg som er reinskriver. Noen sender oss slurvete og rotete innlegg som gjør livet verre for setterne og redaksjonen.

Vis masselinje - skriv forståelig!

RG, KK, Uredd
RG, KK, Uredd. osv.

På møtene har det ofte sittet 2 og 3 og 4. Av dette er det ingen grunn, å sette seg å flire Uah, Uah, oh, oh, oh

Dette må vi rette på, for det må slutt å flire.

Nå vil vi rette opp igjen, vil begynne å fungere, og vi, vi vil ha alle med og mange, mange flere. Opp med RU, opp-opp-opp-osv.

Denne visa ble liksom starten til begynnelsen, og nå er det helt andre tider i laget vårt.

Per og Kari på vegne av storlaget i Grukkeal

P.S. Vi bruker helst ikke forkortelsen RU, men for å få det til å rime så-!

Vi synes det er fint om folk seder inn denne sorten innlegg også. Kampen foregår på forskjellige måter. Vi må ikke glemme de røde miljøene når vi nå er kommet inn i en ny fase i omdanningsbevegelsen. Så kom igjen kamerater, vi tar imot alt, fra det mest alvorlige til humoristiske innslag. La hundre blomstre blomstre!

Red.

DRA IKKE TIL SPANIA!

I sommer kommer mange m-l'ere og andre til å dra til utlandet, man haiker, kjøper bil, drar på Internrail eller på selskapsreiser. **DESSVERRE** alt for mange drar till Spania, Helas eller Portugal. Jeg synes det er skammelig og være prog-resiv og samtidig dra til et av disse fascistiske diktaturene. Ingen kan unngå å vite hvordan styret i disse landene er. Tenk på Spania, hvor Franco vant med Mussolini og Hitlers hjelp. Styret er fremdeles det samme, fascistisk. De progressive jobber under vanskelige forhold, men kampen blir stadig sterkere. Tenk på Portugal, med sitt hjemlige diktatur og undertrykkelsen av koloniene hvor de afrikanske fri-
 gjøringsbevegelsene kjemper og stadig vinner fram.
 Tenk på Hellas, hvor opprøret for en stund siden viste at folkets tross ikke er knust. USA/CIA ble tvunget til å skifte ut folk på toppen, og det nye

regimet er, om mulig, enda verre enn det forrige. Disse landene lever stort på turismen. Særlig i Spania er dette næringsvei nr. 1. Dette kommer ikke folket til gode. Det er dyrtid, det bygges hotellpalasser i stedet for å hjelpe på fattigdommen osv. Derfor er man med på å opprettholde fascismen ved å støtte den økonomisk, enten man drar på dyreste måte eller haiker og lever billig. Dessuten betyr bare det å kryssse grensa en indirekte støtte, man føler ikke en slik avsky at det forhindrer en fra å dra. Progressive i disse landene oppfordrer oss om å holde oss unna og det er noe vi bør huske på. Betyr dette at jeg mener at man ikke skal dra til syden, solen og Middelhavet Nei, selvsagt ikke. Spørsmålet er bare HVOR man drar i dette tilfellet. Det ligger f.eks. et sosialistisk land ved Middelhavet, Albania, hvor man kan kombinere

politisk utbytte med fin ferie. Italia synes jeg også det er akseptabelt å dra til.
 "Men Italia er jo halvfascistisk" sier noen. OK, men det er likevel en vesentlig forskjell å dra dit enn å dra til Spania, Hellas og Portugal. Noen sier at det er fint å komme f.eks til Hellas. De mener at man for bedre bakgrunn for å kunne uttale seg om fascismen, at de ser dette i praksis osv. Dette mener jeg er subjektive unnskyldninger for at man er så individ-ualistisk å ville dra dit når våre kamerater ber oss holde oss unna. Ut fra disse punktene mener jeg det uforenelig å være skikkelig prog-resiv og å dra til disse landene.
DRA IKKE TIL SPANIA, HELLAS eller PORTUGAL:
PLANLEGG SOMMEREN REVOLUSJONÆRT!

P.S. Dere har vel meldt dere på sommerleir?

1937 - skal vi i 70-åra svikte denne tradisjonen?

Se opp for sommerslapphet!

Våren og sommeren er en vanskelig tid å arbeide politisk. Etter 1-mai arbeidet synes de fleste at de kan ta seg en kort pust i bakken og så følger det slag i slag: eksamensforberedelser og oppløsning på skolene, mye solskinn og brunstid, ferieplanlegging og bortreise. Det er klart vi trenger ferie og forandring alle sammen. Men det betyr ikke at Rød Ungdoms arbeid må ligge helt nede i 2-3 sommermåneder. Om gradestokken knuper godt over 20 grader Celsius-så stopper ikke utbytting og undertrykkinga for det. Sommeren er ofte en fin tid å drive politikk på: Folk er mye ute-samles på capingplasser, festivaler, badestrender, uteresturanter-og spesielt gjelder dette ungdom. Folk har mye bedre tid,

har ofte overskudd og lyst til å komme i kontakt med, prate og diskutere med nye mennesker. Vi i Rød Ungdom må være flinkere til å tilpasse arbeidet vårt denne endrede situasjonen. Vi bør være mye ute der ungdommen samles. Være dristige med å komme i kontakt med folk, spre propaganda og agitasjon, mobilisere folk til sommerleirene, få folk med på studiesirkler osv. Dessuten lage våre egne (ute)arrangementer, utedanser, loppermarked, stands, hytteturer, gate-teater. Det finnes uanede muligheter hvis vi bare bruker fantasien. Ved siden av dette bør Rød Ungdoms medlemmer ta seg en sommerjobb. Diskuter i laga hvor det kan være lurt å ta seg et arbeid, helst på steder der det er mulighet for å drive massearbeid og der man er sikra arbeid flere sommere

på rad. Ofte er det fint om flere medlemmer søker samme sted, f.eks der det er AKP lag. Men en forutsetning for dette er at laga er inntakt hele sommeren. Skolelaga går sammen med boliglaga i skoleferien. Skaff dere oversikt over alle medlemmene og sympatisørene, hvor lenge de jobber og hvor lenge de er på ferie. De som er igjen i byen må drive regelmessig lagsaktivitet ha gjerne møter ute. Bruk sommeren til å knytte medlemmene i storlaga nærmere sammen. Styrene bør sørge for at noen hele tida er ansvarlig for laga når styremedlemmene er bortreist. Begynn planlegginga av sommerarbeidet allerede nå.

Sommerlige hilsner To [redacted].